

РЕШЕНИЕ

№ 6851

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **9390** по описа за **2012** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 22785 от 01.10.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 35580 от 14.08.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията срещу решение от 19.07.2012 г. по НАХД № 5400 от 2012 г. по описа на СРС, НК, 5 състав., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 316/10.11.2011 г., издадено от касатора, с което на [фирма], представлявано заедно от К. З. С. и О. М. В. в качеството им на управляващи директори, със седалище и адрес на управление [населено място], ул. П. Т. на основание чл. 53, ал.1 във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл. 105в от Закона за пощенските услуги (ЗПУ), във връзка с чл. 18, ал.2 от Наредба № 6 от 20.11.2003 г. г. за изискванията за пощенската сигурност, е наложена “имуществена санкция” в размер на 700 лева за извършено нарушение.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от КРС, с която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно, неправилно и немотивирано, излагат се съображения за допуснати нарушения на процесуалните правила. В съдебното заседание редовно призован, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призован не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна и предлага да се остави без уважение, като се потвърди решението.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: [фирма] има издадено удостоверение за регистрация № 0029 от 14.07.2005 г. и е вписан в регистъра по ЗПУ. Това удостоверение е преиздадено под № 0048 от 03.11.2009 г. До 16.02.2011 г. ответникът по касация не е подавал писмено уведомление до СДОТО – МВР за започване на процедура по чл. 18, ал.1, т.1 от Наредба № 6 от 20.11.2003 г. за изискванията за пощенската сигурност, за съгласуване с тях и изискванията за необходимите технически устройства и софтуер.

На 11.05.2011 г. на [фирма] е съставен АУАН, в присъствието на двама свидетели, за това, че не е уведомил писмено компетентните органи на МВР в 15 дневен срок от издаването му на индивидуална лицензия или удостоверение за регистрация, за започване на процедура по съгласуване на изискванията за необходимите технически устройства и софтуер. На 30.05.2011 г. АУАН е връчен на представител на наказаното лице. Въз основа на него на 10.11.2011 г. е издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че в АУАН и НП не е посочена датата на извършване на нарушението, както и че същата не може да бъде изведена по категоричен начин от изложените факти в тях, защото в случая тя се явява съществен елемент, тъй като се касае за нарушение, изразяващо се в бездействие в определен срок. Предходната съдебна инстанция се е мотивирала с аргумента, че в посочените актове са отразени датите, на които на дружеството е издадено и преиздадено удостоверение за регистрация, като акцентирал на обстоятелството, че от мотивите им не се установява коя от двете дати е приета от АНО за начало на срока, съответно да се определи моментът, от който той е пропуснат. Прието е от съда, че се касае за съществено процесуално нарушение, тъй като липсата на точно посочване на релевантния факт затруднява нарушителя да разбере обвинението, а от там се ограничава правото му на защита.

На следващо място са изложени мотиви за изтекла погасителна давност на основание чл. 34, ал.1 от ЗАНН за издаването на АУАН.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Видно от АУАН, същият не съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени, но липсват данни за датата на извършване на нарушението. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5

ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Видно от събраните по делото писмени и гласни доказателства пред въззивната и касационната инстанция не са представени такива, които да разколебаят описаната фактическа обстановка.

Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото на базата на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 ЗАНН. Процесното НП е постановено от компетентен орган и не отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал.1 ЗАНН - в него не се съдържат всички изискуеми от закона реквизити, липсва предвидения в т. 5 – дата на нарушението. Налице е идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал.2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, дванадесети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав, намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на КРС, по повод на която е образувано настоящето производство, за неоснователни.

Обжалваното в настоящето производство решение на СРС е законосъобразно. Районният съд правилно е възприел и изтъквал гласните доказателства в светлината на останалите събрани по делото писмени доказателства. Изводите на предходната инстанция се споделят изцяло от настоящия съдебен състав на Административен съд София – град и по вече изложените съображения.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщи към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата, на които е постановил законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 12 – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 5400 от 2012 г., решение от 19.07.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 5 състав

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

